گرامی قدر (۱۹) .

ذِی قُوَّةٍ عِندَ ذِی الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿۲۰﴾

صاحب توانائی باوقارنزدِ خداوند عرش (۲۰) .

مُّطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿۲۱﴾

فرمانبرداری کرده شده درملکوتِ آسمان متصف بامانت (۲۱) .

وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ ﴿۲۲﴾

ونیست این یارِشمادیوانه (۲۲) .

وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿۲۳﴾

وهرآئینه یارِشمادیده بود آن فرشته را بکرانه ظاهر آسمان (۲۳) .

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿۲۴﴾

ونیست یارشمابرعلم پنهان بخل کننده (۲٤) .

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿۲۵﴾

ونیست قرآن گفتار شیطان رانده شده (۲۵) .

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿۲۶﴾

پس کجامیروید (۲٦) .

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿۲۷﴾

نیست قرآن مگرپند عالمهارا (۲۷) .

لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ ﴿۲۸﴾

برای هرکه اززمره شما بخواهد که راست کردار شود (۲۸) .

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۲۹﴾

ونمی خواهید مگر وقتیکه بخواهد خدا پروردگارعالم ها (۲۹) .

سُورَةُ الانفِطَار

سوره انفطار مکی است وآن نوزده آیت است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

إِذَا السَّمَاءُ انفَطَرَتْ ﴿۱﴾

وقتیکه آسمان بشگافد (۱) .

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انتَثَرَتْ ﴿۲﴾

ووقتیکه ستارگان ازهم بریزد (۲) .

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿۳﴾

ووقتیکه دریاها روان کرده شود بنهایت شدت (۳) .

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿۴﴾

ووقتیکه گور هارا شگافته شود (٤) .

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿۵﴾

بداند هر نفسی آنچه فرستاده بود و آنچه بازپس گذاشته بود (۵) .

يٰٓاَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيْمِ ۙ ﴿٦﴾

ای آدمی چه چیز فریفت ترا به پروردگار بزرگوارتو (٦) .

الَّذِيْ خَلَقَكَ فَسَوّٰىكَ فَعَدَلَكَ ۙ ﴿٧﴾

آنخدای که بیافرید تراپس درست اندام کرد ترا پس معتدل قامت کردترا (٧) .

فِيْٓ اَيِّ صُوْرَةٍ مَّا شَاۗءَ رَكَّبَكَ ۭ ﴿٨﴾

درهرصورتی که خواست ترکیب دادترا (٨) .

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُوْنَ بِالدِّيْنِ ۙ ﴿٩﴾

نَی نَی، بلکه دروغ می شمریدجزای اعمال را (٩) .

وَاِنَّ عَلَيْكُمْ لَحٰفِظِيْنَ ۙ ﴿١٠﴾

وهرآئینه برشما گماشته شده اندنگاهبانان (١٠) .

كِرَامًا كٰتِبِيْنَ ۙ ﴿١١﴾

نویسندگان گرامی قدر(١١) .

يَعْلَمُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿١٢﴾

میدانند آنچه می کنید (١٢) .

اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ۚ ﴿١٣﴾

هرآئینه نیکوکاران درنعمت باشند (١٣) .

وَّاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِيْ جَحِيْمٍ ۚ ﴿١٤﴾

وهرآئینه‌گناهگاران دردوزخ باشند (١٤) .

يَّصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿١٥﴾

درآیند به دوزخ روزجزای اعمال (١٥) .

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَاۗىِٕبِيْنَ ۭ ﴿١٦﴾

ونباشند ازآن جا غائب شده (١٦) .

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ۙ ﴿١٧﴾

وچه چیز مطلع ساخت ترااى آدمی که چیست روزجزا (١٧) .

ثُمَّ مَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ۭ ﴿١٨﴾

باز (میگوئیم) چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست روزجزا (١٨) .

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ۭ وَالْاَمْرُ يَوْمَىِٕذٍ لِّلّٰهِ ﴿١٩﴾

روز یست که نتواند هیچکس برای هیچکس هیچ فائده رسانیدن وفرمان آن روز خدارا باشد (١٩) .

سُوْرَةُ الْمُطَفِّفِيْن

سوره مطففین مکی است وآن سی وشش آیت است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ۙ ﴿١﴾

وای برحقوق مردم کاهندگان (١) .